

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 15CoP/16/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8723211005
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Morozová Nemcová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8723211005.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Morozovej Nemcovej a členov senátu JUDr. Ingrid Kalinákovej a JUDr. Zuzany Biščákovej v právnej veci navrhovateľky - osoby oprávnenej z vyživovacej povinnosti X. Š., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. XXX, proti osobe povinnej z vyživovacej povinnosti G.X. Š., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. XXX, O. Č. Ú. L., o určenie výživného pre plnoleté dieťa, o odvolaní otca voči rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 26Pc/11/2023 - 38 zo dňa 14.11.2023, takto

rozhodol:

I. Mení rozsudok vo výroku I. tak, že povinný z platenia výživného je povinný prispievať výživným na navrhovateľku sumou 250 eur mesačne, vždy do 15.dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky, od 1.11.2023 do budúcnosti.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Predmetom konania je určenie výživného na plnoletú osobu, ktorý podala ako návrh dňa 05.09.2023 plnoletá dcéra a žiadala, aby súd zaviazal otca prispievať na jej výživu. Podaný návrh odôvodnila tým, že je študentkou tretieho ročníka U. W., R. X a otec si svoju vyživovaciu povinnosť voči nej neplní.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Poprad ako súd prvej inštancie rozsudkom pod č. k. 26Pc/11/2023 - 38 dňa 14.11.2023 rozhodol tak, že:

I. Otec G. P., nar. XX. XX. XXXX, je povinný prispievať na výživu plnoletej dcéry X. P., nar. XX. XX. XXXX, sumou 250 eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred plnoletej dcére, a to za obdobie od novembra 2023 do budúcnosti, odo dňa doručenia tohto rozsudku osobe povinnej z vyživovacej povinnosti.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

3. Súd prvej inštancie rozhodnutie odôvodnil tým, že mal za skutkovo preukázané, že výživné na plnoletú navrhovateľku doposiaľ súdnym rozhodnutím určené nebolo. Zároveň mal súd za preukázané, že otec od decembra 2022 neprispieva na výživu navrhovateľky, pričom navrhovateľka má výdavky spojené so štúdiom, ktoré preukázala, a to vo výške 410 eur mesačne.

Ďalej mal súd za preukázané, že navrhovateľka, hoci je už v súčasnej dobe plnoletá, nie je schopná sama sa živiť, pretože ešte študuje na strednej škole a má príjem len z brigády počas letných prázdnin, a to v sume 50 eur mesačne. Súd prvej inštancie zároveň zdôraznil, že vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu majú obidvaja rodičia. Skúmal pritom osobné a majetkové pomery otca navrhovateľky. Od rozvodu rodičov navrhovateľky nebolo rozhodnuté o výživnom na navrhovateľku, ktorá doposiaľ žije v spoločnej domácnosti s matkou a otec momentálne nemá príjem a nie je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, pričom poberá príspevok na dieťa toho času v sume 120 eur mesačne. Súd zároveň mal preukázané, že toho času sa povinný z platenia výživného nachádza v E. L.. Z obsahu pripojeného spisu tunajšieho súdu pod sp. zn. KK - 5P/45/2023 vyplýva, že otec navrhovateľky pracoval ako stolár naposledy v G., kde mal mesačný príjem od 9 000 do 10 000 eur v čistom a takýto príjem dostával po dobu siedmich rokov. Neskôr mal opäť nastúpiť do zamestnania a dostával príjem približne 5 000 eur. Zároveň súd prvej inštancie zistil, že otec s navrhovateľkou sa v súčasnej dobe nestretáva, a to od decembra 2022, odkedy neprispieva ani na jej výživu. Súd poukázal na to, že cieľom výživného je zvyšovať mieru rodičovskej zodpovednosti tým, že pred potreby rodiča kladie zákon potreby dieťaťa. Preto každý rodič má prvom rade zabezpečiť výživu dieťaťa. Pri určení vyživovacej povinnosti otca k plnoletej navrhovateľke súd potom ako určil sumu 250 eur mesačne, vychádzal z majetkových a príjmových pomerov otca, ktoré v konaní zistil, berúc do úvahy skutočnosť, že pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti prihliadal na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa stará. Medzi odôvodnené potreby zarátal súd prvej inštancie stravovanie, ošatenie, hygienu, školské výdavky, cestovanie do školy, ako aj primeranú časť nákladov na bývanie, náklady na zdravotnícku starostlivosť, ako aj potreby v širšej miere prispievajúcej k rozvoju osobnosti mladého človeka, ako sú napríklad kultúra, šport, mimoškolské aktivity, záujmy a záľuby, prázdninové pobyty. Súd neprihliada na skutočné, teda faktické príjmy povinného, ktoré dosahuje v čase vyhlásenia rozsudku, ale vychádzal z jeho potencionálnych príjmov, a to znamená z príjmov, ktoré povinný potenciálne mohol mať vzhľadom na svoj vek, zdravotný stav, schopnosti, stupeň dosiahnutého vzdelania a jeho zameranie, s poukazom na prax, jazykové znalosti a dopyt na trhu práce. Preto určil súd prvej inštancie výživného výške 250 eur.

III. Obsah odvolania a vyjadrenie k odvolaniu

4. Proti rozsudku podal odvolanie otec navrhovateľky, ktorý argumentoval tým, že je síce pravdou, že sa zaviazal platiť na výživu navrhovateľky 250 eur mesačne, avšak žiada odvolací súd, aby tento rozsudok zrušil a vec vrátil na Okresný súd Poprad alebo zmenil rozsudok a zaviazal na platenie výživného navrhovateľke 30 % životného minima na plnoleté dieťa. Poukázal na to, že je pravdou, že súhlasil s vyživovacou povinnosťou 250 eur, ale v súčasnej dobe je nezamestnaný, nemá žiadny príjem, pretože je vo väzbe a nemôže teda logicky platiť 250 eur na navrhovateľku. Jeho vyjadrenie na súde zle sudkyňa pochopila a do diktáfonu nadiktovala vyjadrenie, ktoré on sám ináč formuloval. Nakoľko nie je na slobode, nie je výška výživného reálne možná, aby platil a v súčasnej dobe v čase vyhlásenia rozsudku mu neumožňujú jeho finančné prostriedky hradiť uvedené výživné. Nie je pravdou, že neprispieval na výživu, pretože v posledných rokoch pracoval v G. zarábala 9 000 až 10 000 eur v čistom a neskôr zarábala 5 000. Taktiež nie je pravda, že poberá rodičovský príspevok na dieťa, pretože po rozvode si prácu nehľadal a neuhrádzal ani odvody. Práca vo väzbe mu bola ponúknutá, ale nebolo možnosti pracovať, lebo je v systéme a ukazuje v tomto systéme, že je dlžníkom buď v Sociálnej poisťovni alebo v zdravotnej poisťovni. Má potvrdenie, že nemá podlžnosti, čo vlastne toto nemal súd preukázané žiadnym písomným dokladom, nakoľko v spise KK - 5P/45/2023 sa takýto doklad o jeho príjme nenachádza. Zároveň doplnením odvolania z 15.01.2024 argumentoval tým, že súhlasil s výživným 250 eur, pretože to považoval za samozrejmú, nevidel dôvod, aby nebol schopný platiť takéto výživné, avšak vzhľadom na možnosti, schopnosti, zárobku nepredpokladal, že bude zadržaný policajnou hliadkou 11.09.2023 a následne daný do väzby. Argumentoval ďalej tým, že bol podané na okresný súd návrh na určenie výživného a následne bolo zistené telefonicky, že súd zasielal zásielky na adresu, na ktorej sa nemohol zdržiavať. S dcérou vôbec nie je v kontakte, aby nedošlo k mareniu vyšetrovania ako poškodenej, a preto žiada rozhodnutie ohľadom výživného na plnoletú dcéru opätovne doručovať.

5. K odvolaniu otca sa nevyjadrila navrhovateľka

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

6. Krajský súd v Prešove (ďalej len ako „odvolací súd“) po zistení, že odvolanie bolo podané včas a v zmysle ustanovenia § 360 ods. 1 CSP oprávneným subjektom - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo vydané rozhodnutie s poukazom na ustanovenie § 359 CSP, proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa s poukazom na ustanovenie § 355 ods. 1 CSP, po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti v súlade s § 127 a § 363 CSP a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody, preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom s poukazom na ustanovenie § 65 CMP a dôvodmi odvolania s poukazom na ustanovenie § 66 CMP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ustanovenia § 329 ods. 1 CSP, keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň, ako sa vyvesil na úradnej tabuli a dospel k záveru, že boli splnené podmienky pre potvrdenie rozsudku podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP. Z dôvodu nesprávnej formulácie výroku I. napadnutého rozsudku prvej inštancie bolo potrebné, aby odvolací súd v zmysle ustanovenia § 388 CSP napravil uvedenú vadu výroku.

7. Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplní na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Odvolací súd v zmysle § 379 a § 380 CSP je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania sa plne stotožnil s rozhodnutím prvej inštancie, pretože bola jeho argumentácia vecne správna, objektívna, presvedčivá. Má za to, že všetky dôvody, ktoré uvádza v odvolaní odvolateľ, vyriešil už súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku, pričom rozhodnutia prvoinštančného a odvolacieho súdu nie je možné posudzovať izolovane, pretože tvoria jeden celok.

9. Odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutočný stav veci. Odvolací súd nenašiel dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu odchýliť. Napadnutý rozsudok považuje odvolací súd za vecne správny, jeho správnosť argumentuje nasledovne.

10. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na obsah preskúmaného rozsudku i argumenty predostreté v odvolacom konaní bolo posúdiť, či sú splnené zákonné podmienky na dané skutkové okolnosti na zrušenie výživného.

11. Odvolateľ nesúhlasí so stanovenou výškou výživného, považuje rozhodnutie vychádzajúce z nedostatočne zisteného skutočného stavu veci a závery súdu o stanovení výšky nemajú základ vo vykonanom dokazovaní poukazujúc na svoj súčasný stav, nakoľko sa toho času nachádza vo E. L., kde nepracuje a teda nemá žiadny príjem.

12. Navrhovateľka ako plnoletá dcéra poukazuje v návrhu na to, že otec ako povinný z platenia výživného neplatil od decembra 2022 na ňu žiadne výživné, nestretávajú sa spolu a voči otcovi je vedené trestné konanie pre trestný čin týrania blízkej osoby.

13. V nadväznosti na uplatnené odvolacie námietky odvolací súd uvádza, že za situácie súdom zisteného skutočného stavu možno konštatovať, že určenie výživného na dospelú navrhovateľku zodpovedá jej odôvodneným potrebám. Súd správne určil výšku výživného, ktorá vlastne zodpovedá možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom povinného rodiča, t. j. otca, prihliadnuc na osobnú starostlivosť otca, ako aj osobnú starostlivosť matky, pričom bolo preukázané, že o plnoletú dcéru sa v prevažnej miere stará matka, s ktorou žije v spoločnej domácnosti.

14. Podľa § 154 CMP na konanie vo veciach výživného plnoletých osôb a iných obdobných nárokov je miestne príslušný všeobecný súd navrhovateľky.

15. Súd prvej inštancie podľa odvolacieho súdu správne vyhodnotil existenciu dôvodov na určenie výživného na plnoletú navrhovateľku vo výške 250 eur, nakoľko aj otec ako povinný z platenia výživného na pojednávaní súhlasil s uvedenou výškou výživného. Odvolací súd argumentuje poukazom na uvedené vyjadrenie otca na pojednávaní dňa 14.11.2023. V otázke určenia výšky výživného súd prvej inštancie vychádzal z princípu potenciality otcovho príjmu. Ako vyplýva z obsahu vyjadrení otca ako

povinného z platenia výživného, otec je dlhodobejšie nezamestnaný, resp. momentálne v tomto období si neplatí odvody ani žiadne poistné. Z jeho odvolania proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie však má odvolací súd za preukázané, že tento si protirečí vo svojich vyjadreniach, kedy hovorí, že má dlhy, pre ktoré nemôže vo väzbe pracovať, na druhej strane tvrdí, že existuje potvrdenie, z ktorého vyplýva, že nemá žiadne podližnosti. Preto odvolací súd je toho názoru, že súd prvej inštancie predovšetkým prihliadal na záujmy navrhovateľky ako dieťaťa, ktoré je toho času v postavení osoby, ktorá samostatne nie je zárobkovo činná, nakoľko žije v spoločnej domácnosti s matkou, ktorá sa o ňu stará a ktorá jej prispieva na jej výdavky, je jedinou osobou, ktorá jej prispieva na jej výživu.

16. Otec, aj keď v súčasnej dobe nie je zárobkovo činný, jeho príjmy z minulosti, teda z predchádzajúcich siedmich rokov ako sám potvrdil, kedy dosahoval dostatočný príjem ako stolár v G. od 9 000 do 10 000 eur mesačne v čistom a posledné roky pracoval dosahoval mesačný príjem 5 000 eur. Aj odvolací súd je toho názoru, že z uvedeného príjmu, ktorý dosahoval v minulosti je v možnostiach a schopnostiach otca platiť výživné na dospelú dcéru vo výške 250 eur. Pritom sa súdu prvej inštancie, ako aj odvolaciemu súdu nepodarilo zistiť žiadne objektívne prekážky na jeho strane, ktoré by mu bránili zabezpečiť si primeraný príjem, z ktorého by hradil výživu na dospelú navrhovateľku. Na osobnej starostlivosti o oprávnenú sa nepodieľa a na jej výžive dlhodobo takisto nie. Bez ohľadu na rozhodnutie otca vo väzbe nepracovať, resp. nezabezpečovať si nejaký pravidelný príjem, je jeho povinnosťou stanovenou Zákonom o rodine poskytovať svojmu dieťaťu primeranú pravidelnú výživu. Bez objektívnych prekážok na jeho strane, ktoré by mu bránili si túto povinnosť plniť, vychádzal súd z potencionálneho príjmu vo forme stanoveného mesačného výživného 250 eur, pričom bral do úvahy aj jeho majetkovú situáciu, pričom odvolací súd vychádzal zo situácie otca z minulosti. Súd prvej inštancie následne určil výživné vo výške 250 eur a v odvolaní otec navrhovateľky uviedol, že uvedená suma je v súčasnej dobe likvidačná, aj keď s touto sumou na pojednávaní súhlasil, avšak vzhľadom k tomu, že už v tom čase bol vo väzbe, tak mohol vedieť a mal vedieť, že uvedené výživné bude musieť navrhovateľke uhrádzať. Odvolací súd mal preto za preukázané, že súd prvej inštancie vychádzal zo skutočností, ktoré mal preukázané a de facto zo skutočností, ktoré potvrdil aj sám povinný z platenia výživného na pojednávaní pred súdom prvej inštancie.

17. Súd prvej inštancie v rozsudku uviedol skutkový stav, z ktorého vychádza a z tohto skutkového stavu vychádza aj odvolací súd bez toho, aby tento skutkový stav opätovne uvádzal vo svojom rozhodnutí. Rovnako odvolací súd neopakuje právne závery, ktoré uviedol súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí. Podľa ustálenej rozhodovacej praxe „Konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca spätosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzujúcim rozsudkom vytvára ich organickú jednotu. Ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci, rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku prvej inštancie“ (uznesenie nie Najvyššieho súdu NS SR sp. zn. 5Obdo/98/2018 zo dňa 29.01.2020.

18. Súd prvej inštancie podľa názoru odvolacieho súdu správne zistil skutkový stav a správne vo veci rozhodol, pričom sa odvolací súd v plnom rozsahu uviedol s týmto rozhodnutím stotožnil. Súd prvej inštancie vychádza z princípu potencialitu príjmu, teda vychádzal z reálneho príjmu otca, ktorý v minulosti dosahoval, resp. ktorý by mohol dosahovať. Pritom vychádzal z toho, že v jeho možnostiach a schopnostiach bolo dosahovanie väčšieho príjmu ako má v súčasnosti, čo vlastne vyplývalo z vyjadrení samotného povinného z platenia výživného pred súdom prvej inštancie. Správne súd poukázal na to, že otec aj keď v súčasnej dobe neplatí povinné odvody, resp. povinné poistenie, je bez príjmu, avšak neboli preukázané žiadne objektívne prekážky na jeho strane, ktoré by mu bránili zamestnať sa a zabezpečiť si taký príjem, aby mohol od decembra 2022 navrhovateľke ako dospeléj dcére uhrádzať výživné. Súd prvej inštancie uviedol, že vychádzal z potencionálneho príjmu, ak by sa jednalo o minimálnu mzdu, táto suma by bola prevyšujúca 700 eur v hrubom, pričom čistý príjem z tejto sumy je dostatočný na určenie výživného vo výške 250 eur mesačne, pričom povinný z platenia výživného nemá žiadnu inú vyživovaciu povinnosť.

19. Ani z odvolania otca ako povinného z platenia výživného nevyplýva, že by nebol otec schopný pracovať aj v ÚVV, a teda dosahovať aspoň minimálnu mzdu, čo je v rozpore s tým, čo tvrdil v samotnom odvolaní, kde uviedol, že momentálne je vo väzbe kde nemôže pracovať, nakoľko nemá zaplatené odvody a poistné, čo neskôr na základe iných skutočností v odvolaní uviedol, že žiadne podližnosti voči

poisťovni nemá. Ak súd vychádzal z potencionálneho príjmu, je teda bez právneho významu, že otec povinný z platenia výživného je v súčasnej dobe bez príjmu.

20. Odvolací súd zároveň poukázal na to, že súd prvej inštancie správne vyčíslil sumu mesačného výživného s poukazom na výdavky, ktoré osvedčila oprávnená z platenia výživného správne a v súlade so zákonom.

Zároveň sa odvolací súd v rámci odvolacieho konania musel vysporiadať s tvrdením otca, že mu nebol doručený rozsudok súdu prvej inštancie, čo sa však nezakladá na pravde, nakoľko rozsudok zo dňa 14.11.2023 prevzal v E. L. XX.XX.XXXX. Odvolací súd preto tvrdenie vyhodnotil ako neďôvodné.

21. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil postupom podľa § 2 ods. 1 CMP v spojení s § 387 ods. 1 CSP. Zároveň v zmysle ustanovenia § 388 CSP pristúpil odvolací súd k zmene obsahu výroku I. rozsudku súdu prvej inštancie súladne so zákonom a určil presnú dobu od kedy je otec povinný prispievať na výživné svojej dospeljej dcére.

22. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

23. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Podľa § 376 ods. 1 CMP v spojení s § 370 ods. 1 CMP ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, ktorým bola upravená vyživovacia povinnosť, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).